

گزارش خبری

مصیبت حمل‌ونقل عمومی برای معلولان

ایلنا: رئیس هیئت‌مدیره و مدیرعامل انجمن ندای معلولان ایران گفت: دولت چهاردهم در رابطه با اجرای قوانین مرتبط با معلولان، سالمندان و جانبازان وظایف سنگینی برعهده دارد که با استفاده از سازمان‌های مردم‌نهاد و این جامعه هدف باید کاری کند که حداقل ظرف یک الی دو سال بخشی از این قوانین اجرا شود.

«محمود کاری» رئیس هیئت‌مدیره و مدیرعامل انجمن ندای معلولان ایران در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا درباره انتظارات افراد دارای معلولیت از دولت چهاردهم گفت: فکر می‌کنم قوانینی که به تصویب مجلس رسیده و باید اجرا می‌شد، آخرین آن اصلاحیه قانون جامع حمایت از حقوق افراد دارای معلولیت است که سال ۹۶ به تصویب مجلس رسیده و در اردیبهشت سال ۹۷ نیز ابلاغ شده است. درحال‌حاضر شش سال است که بخش‌های زیادی از این قانون اجرا نشده و معطل مانده است و به‌ویژه اینکه در تمام زمینه‌ها این قانون اگر اجرا می‌شد، بسیار مفید و مؤثر بود.

وی با اشاره به ماده ۲۷ این قانون ادامه داد: در این ماده برای افراد دارای معلولیت که هیچ‌گونه درآمد و اشتغالی نداشته‌اند، اشاره کرده است که حداقل حقوق قانون کار باید به این افراد پرداخت شود، اما متأسفانه اصلا اجرائی نشده است. ما اعتقاد داریم که وقتی مجلس قانونی را تصویب می‌کند به‌ویژه قوانینی را که از سوی دولت به‌صورت لایحه به مجلس ارسال می‌شود و مجلس هم آن را تصویب می‌کند، حتماً بودجه آن هم همراه این قوانین ابلاغ می‌شود و مشکل کمبود بودجه نباید داشته باشد. اما متأسفانه به‌دلایل مختلف از سوی سازمان‌های حمایتی اعلام می‌شود که برای اجرای این قانون بودجه در نظر گرفته نشده است.

رئیس هیئت‌مدیره و مدیرعامل انجمن ندای معلولان ایران تصریح کرد: برای تمام افراد دارای معلولیت این مسائل قابل‌قبول نیست. این قانون در اواخر دولت دوازدهم ابلاغ شد و دولت سیزدهم هم متأسفانه این قانون را اجرا نکرده و بخش زیادی از مطالبات افراد دارای معلولیت بر زمین مانده است.

کاری خاطر نشان کرد: ما برای رئیس جمهوری منتخب آرزوی موفقیت می‌کنیم اما اگر بخواهیم با همین رویه پیش برویم، فکر نمی‌کنم به جایی برسیم البته ما انتظار داریم که ایشان با توجه بهٔ صحت‌هایی که در منازرات داشته‌اند، نگاهشان به این قشر از مردم که اقلیت بزرگی از جامعه و از محرومان و مستضعفان جامعه هستند نگاه مثبت و مؤثرتری باشد و این قانون را اجرائی کنند.

وی با اشاره به فصل دوم ماده ۲ قانون حمایت از حقوق افراد دارای معلولیت گفت: در فصل دوم ماده دو این قانون به مناسب‌سازی محیط‌های شهری و اماکن عمومی اشاره دارد که تقریباً این موضوع هم لوٹ شده است و سازمان‌های مسئول به‌طور جدی جلوی تخلفات در این حوزه را نمی‌گیرند و الان هم در نقاط مختلف شهر که تردد می‌کنید، متوجه مشکلاتی که در معابر شهری برای افراد دارای معلولیت وجود دارد می‌شوید. البته در کف‌سازی شهرداری‌ها معتقدند که در کشور خیلی کار شده و اقدامات زیادی در این زمینه صورت گرفته است.

او افزود: اسما در ارتباطات پیاده‌رو به سواره‌رو عبور از عرض پیاده‌رو و همچنین عبور از عرض خیابان‌ها هنوز مشکلات زیادی وجود دارد و به‌اضافه اینکه ساختمان‌هایی که ساخته می‌شود و مجتمع‌هایی که بیش از سه الی چهار واحد هستند، حتماً باید موضوعات مناسب‌سازی را رعایت کنند. اما الان می‌بینیم که برج‌های ۳۰ الی ۴۰ واحدی را می‌سازند و در ورودی آن ۲۰ الی ۳۰ پله مختلف وجود دارد و این برج اگر مسکونی هم باشد و مردم بخواهند در آن ساکن شوند، ممکن است ساکنان این ساختمان هم در طول زمان سکونت‌شان در این ساختمان‌ها به‌دلیل تصادف دچار معلولیتی شوند و مشکلاتی برای آنها پیش بیاید و نتوانند از این ساختمان و منزل استفاده کنند.

رئیس هیئت‌مدیره و مدیرعامل انجمن ندای معلولان ایران یادآور شد: گاهی اوقات هم این برج‌ها تغییر کاربری پیدا کرده و به ساختمان پزشکان یا درمانگاه تبدیل می‌شوند یا مراکزژی شده‌اند که باید به مردم خدمات ارائه دهند مانند دفاتر پیشخوان و پلیس به‌اضافه۱۰ که بازم مردم و افراد دارای معلولیت در اینجا به مشکل برمی‌خورند. ما در ارتباط با این قانون مشکلات بسیاری داریم و انتظار ما از دولت چهاردهم و تیم دولت آقای پزشکیان این است که به‌ویژه هم وزارت کشور که رئیس ستاد مناسب‌سازی کشور است و هم سازمان بهزیستی که دبیر ستاد مناسب‌سازی کشور است، از ظرفیت سازمان‌های مردم‌نهاد استفاده کرده و از مشورت با این سازمان‌ها کوتاهی نکرده و جلسات ماهانه و هفتگی داشته باشند که بتوانند مشکلات را رصد کرده و اشکالات را رفع کنند. ما نباید هنوز بعد از ۳۰ سال این مشکلات را داشته باشیم. ساختمان‌ها ساخته و هزینه می‌شود اما بخش زیادی از این قانون روی زمین مانده و انتظار ما این است که در دولت چهاردهم سازمان‌های مردم‌نهاد برای مشاوره‌گرفتن و حتی نظارت مورد استفاده قرار بگیرند.

کاری با اشاره به موضوع دیگری در ماده دو این قانون گفت: یکی دیگر از موضوعاتی که در این ماده مطرح شده، بحث حمل‌ونقل عمومی است. متأسفانه سیستم حمل‌ونقل عمومی برای افراد دارای معلولیت یک مصیبت شده است. با این هزینه‌های بالای جابه‌جایی اگر قرار باشد یک فرد معلول صبح و عصر برای رفت‌وبرگشت از سر کار اسنپ یا تاکسی بگیرد، حقوقی برایش نمی‌ماند و توجیهی ندارد. درصورتی‌که مردم از سرویس حمل‌ونقل عمومی استفاده می‌کنند اما معلولان از این سرویس خدمات شهری نمی‌توانند استفاده کنند.

وی تأکید کرد: دولت چهاردهم در رابطه با اجرای قوانین مرتبط با معلولان، سالمندان و جانبازان وظایف سنگینی برعهده دارد که با استفاده از سازمان‌های مردم‌نهاد و این جامعه هدف کاری کند که حداقل ظرف یک الی دو سال بخشی از این قوانین اجرا شود.

شرق: روز دوشنبه ۸ ژوئن روسیه حملات موشکی خود به پایتخت اوکراین را از سر گرفت و این‌بار اوخمدادیت، بزرگ‌ترین بیمارستان کبودکان در کی‌یف را هدف گرفت، بیمارستانی که مهم‌ترین مرکز درمان سرطان و پیوند اعضا بوده است. کی‌یف‌پست خبر داده که در حمله موشکی به این بیمارستان دو نفر کشته شدند. مقامات محلی گفته‌اند هنوز اطلاعاتی از خردسالان کشته‌شده ندارند و آواربرداری ادامه دارد. ممکن است تعدادی از کودکان زیر آوار گیر کرده باشند. حمله به بیمارستان در کشورهای تحت سلطه جنگ از جمله اوکراین و همچنین فلسطین درحالی

انجام می‌شود که براساس قوانین بین‌المللی از جمله کنوانسیون ژنو، این مراکز تحت هیچ شرایطی نباید مورد حمله قرار بگیرند و هدف قراردادن آنها به‌عنوان جنایت جنگی تلقی می‌شود. کنوانسیون ژنو پیمانی است که بین کشورهای امضاکنده بسته شده و پراهمیت‌ترین ماده حقوق بین‌الملل بشردوستانه است. این کنوانسیون مفادی را برای زمان جنگ وضع کرده است؛ به‌طوری‌که براساس آن از افرادی که در جنگ نیستند حفاظت و حمایت می‌کند. یکی از مواد مهم کنوانسیون ژنو، ماده ۱۸ آن است که به ممنوعیت حمله به بیمارستان‌های غیرنظامی اشاره می‌کند. براساس این ماده، بیمارستان‌های غیرنظامی که برای پرستاری زخمداران و بیماران و معلولین و زنان تازه‌زا تشکیل می‌شوند، در هیچ موردی نباید طرف حمله قرار گیرند، بلکه در هر زمان باید توسط دول متخاصم محترم شمرده و حمایت شوند. دولت‌های متخاصم تاحدی‌که مقتضیات نظامی اجازه دهد اقدامات لازم را به عمل خواهند آورد تا علائم مشخصه بیمارستان‌های غیرنظامی برای نیروهای زمینی، هوایی و دریایی دشمن به‌طور وضوح مرئی باشند تا امکان هرگونه حمله‌ای رفع شود. در انتهای این ماده نیز تأکید شده است نظر به خطراتی که ممکن است مجاورت با هدف‌های نظامی متوجه بیمارستان‌ها کند، لازم است مراقبت شود تا بیمارستان‌ها حتی‌الامکان از هدف‌های نظامی دور باشند. چندی پیش هم مارتین گریفیتس، معاون دبیرکل سازمان ملل متحد با اشاره به حملات بی‌وقفه رژیم صهیونیستی علیه نوار غزه از جمله بیمارستان‌ها و مناطق مسکونی، گفته بود که «بیمارستان میدان جنگ نیست و حمله به آن هیچ توجیهی ندارد».

او در توئیتر نوشته بود: «اقدامات جنگی در تأسیسات و مراکز درمانی و قطع برق و محروم‌کردن مردم از غذا و آب و تیراندازی به بیماران، نمی‌تواند هیچ توجیهی داشته باشد. این اقدام بی‌وجدانی بوده و شرم‌آور است و باید متوقف شود. بیمارستان‌ها باید مکان‌هایی به‌مراتب امن‌تر بوده و کسانی که به این مراکز نیاز دارند باید اعتماد کنند که این اماکن پناهگاه هستند نه میدان جنگ».

محکومیت حمله به بیمارستان

بعد از حمله به بیمارستان کودکان در کی‌یف، ولکر تورک، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد، گفت: «به‌طرز نگران‌دهنده‌ای یکی از حملات به بخش‌های مراقبت‌های ویژه، جراحی و انکولوژی اوخمدایت که بزرگ‌ترین بیمارستان ارجاع کودکان اوکراین است، آسیب جدی وارد

جنایت جنگی در بیمارستان کودکان

کرده و بخش سم‌شناسی کودکان آن را که در آن کودکان دیالیز می‌شوند، ویران کرده است. این ویرانی در شرایطی است که این بیمارستان سالانه به بیش از ۲۰ هزار کودک خدمات‌رسانی می‌کند».
دستروس آدهانوم گیریسوس، مدیرکل سازمان بهداشت جهانی (WHO) هم در توئیتی نوشت: «چندین طبقه از بزرگ‌ترین بیمارستان کودکان در کی‌یف به‌شدت تحت تأثیر قرار گرفت و عملکرد بیمارستان را مختل کرد». او تأکید کرد کودکان باید محافظت شوند، کارکنان بهداشت‌ودرمان باید محافظت شوند، غیرنظامیان باید محافظت شوند، همچنین بیمارستان‌ها باید محافظت شوند.

تصاویر بسیاری از حمله دیروز به بیمارستان کودکان در اوکراین به جهان مخابره شد. تصاویری که نشان می‌داد کودکان بی‌پناه که برخی به سرطان مبتلا بودند، به خارج از بیمارستان منتقل شده و در گوشه‌وکنار خیابان به دستگاه متصل‌اند. ولکر تورک، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد هم به این موضوع اشاره کرده است. او گفته که کارکنان این سازمان که بلافاصله پس از حمله از محل بازدید کردند، «کودکان تحت درمان سرطان را در تخت‌های بیمارستانی در پارک‌ها و خیابان‌ها مشاهده کردند، جایی که کادر پزشکی به‌سرعت تریاژ بیمارستانی را در میان هرج‌ومرج، گردوغبار و آوار ایجاد کردند». مقامات بهداشتی کی‌یف گفته‌اند که تمام بیمارسان اکنون بدون برق است و همین موضوع استفاده از دستگاه تنفس مصنوعی و سایر مراقبت‌های فوری را ناممکن می‌کند. گفته می‌شود مرکز پزشکی ISIDA که یکی از بزرگ‌ترین مراکز بهداشت زنان و تنظیم خانواده در اوکراین است نیز تحت تأثیر این حمله قرار گرفته است.

۱۷۰۰حمله به مراکز درمانی

روز گذشته کمیته بین‌المللی نجات (IRC) حمله به بیمارستان کودکان در کی‌یف را به‌شدت محکوم و اعلام کرد: «هیچ کودکی نباید زیر تهدید حملات موشکی بزرگ شود. هیچ کودکی نباید در میان آوار بیمارستان‌هایی که به‌عنوان پناهگاه‌های امن برای شفا و بهبودی هستند، خطر مرگ را تجربه کند. اماکن بهداشتی تحت قوانین بین‌المللی محافظت می‌شوند و باید در مواقع دیگری دور از خطر باشند».

IRC گزارش داده است که از آغاز تهاجم تمام‌عیار، سازمان جهانی بهداشت نزدیک به هزارو ۷۰۰ حمله به مراکز درمانی در اوکراین را ثبت کرده است. تیم‌های پزشکی کمیته بین‌المللی نجات گفته‌اند که شاهد تلفات روزانه افرادی هستند که نمی‌توانند داروهای مورد نیازشان را تأمین کنند، چون بیمارستان‌ها به آوار تبدیل شدند. کمیته بین‌المللی نجات (IRC) اخیراً یک نظرسنجی در مناطق ختمقدم اوکراین، از جمله خارکف انجام داده که نشان می‌دهد از هر ۱۰ نفر در اوکراین، یک نفر نمی‌تواند به مراقبت‌های بهداشتی حیاتی دسترسی داشته باشد. براساس این نظرسنجی ۵۴ درصد از پاسخ‌دهندگان مشکلاتی را در تهیه دارو برای خود یا اعضای خانواده‌شان گزارش کردند که عمدتاً ناشی از محدودیت‌های مالی است و ۱۵ درصد هم گفتند که مراقبت از سلامت روان برای آنها یک مسئله مبرم است.

با شروع جنگ در نوار غزه، آوارگان فلسطینی در مدارس و بیمارستان‌ها نیز در ناامنی کامل به سر می‌برند

جنگ در خیابان، خانه ومدرسه

اورژانسی در این منطقه به آنجا اعزام می‌شود. در همین حال، توقف فعالیت بیمارستان صحرایی کویت نیز کابوسی برای کسانی است که از غرب مشروحان نیز به بیش از ۸۷ هزارو ۷۰۵ نفر رسیده است. به‌تاژگی وزارت بهداشت فلسطین اعلام کرده که در حمله به مدرسه الجاعونی در اردوگاه النصیرات، ۱۶ فلسطینی شهید و ۵۰ نفر دیگر زخمی شدند.
در این حمله یک مدرسه وابسته به آنروا (آژانس امداد و اقدامات سازمان ملل متحد برای آوارگان فلسطینی در خاور نزدیک) توسط ارتش اسرائیل در اردوگاه النصیرات با موشک هدف قرار گرفت. در این جنایت، نیروهای اسرائیلی به آوارگانی که به یک مدرسه وابسته به آنروا پناه برده بودند، حمله کردند. عدنان ابوحنسه، مشاور رسانه‌ای آژانس امداد‌رسانی و کار برای آوارگان فلسطینی (آنروا) به الجزیره گفته است: مدرسه هدف گرفته‌شده در اردوگاه النصیرات از مدارس سلوغ آوارگان است و حدود دو هزار نفر در آن پناهنده شده بودند. هر دو روز یک‌بار جزئیات و آمارهای مربوط به مدارس محل پناهندگی آوارگان را به ارتش اسرائیل اعلام می‌کنیم.

عدنان با اشاره به اینکه هیچ چیزی هدف قراردادن مدارس و کشتن دهه‌ها غیرنظامی را توجیه نمی‌کند، تأکید کرده است: همه حمله به اماکن وابسته به سازمان‌های بین‌المللی را محکوم می‌کنند و آنچه روی زمین درحال رخ‌دادن است، دیوانگی است. آنچه در حال رخ‌دادن علیه تأسیسات سازمان ملل در غزه است، سابقه‌ای برای سایر کشورها قلمداد خواهد شد. پیش از آن هم پنج کودک در حملات ارتش اسرائیل به یک مدرسه در شهر غزه کشته شده بودند.

سخنگوی تشکیلات خودگردان فلسطین پیش از این گفته بود که اسرائیل ۷۰ درصد از ساختمان‌ها و زیرساخت‌های غزه از جمله مدارس و بیمارستان‌ها را در جنگ مستمر خود علیه نوار غزه ویران کرده است.

آژانس امداد‌رسانی و کارپایی سازمان ملل متحد برای آوارگان فلسطینی در خاور نزدیک (آنروا) گزارش داده که ۶۲۵ هزار کودک در غزه که تحت حملات اسرائیل است به مدت هشت ماه از تحصیل محروم شده‌اند. در اطلاعاتی که آنروا در توئیتر منتشر کرده، آمده است: بیش از ۶۲۵ هزار کودک غزه‌ای بیش از هشت ماه است که نمی‌توانند به مدرسه بروند و ۳۰۰ هزار نفر از آنها دانش‌آموزان تحت حمایت آنروا بوده‌اند. این درحالی است که ارتش اسرائیل به مدارسی که غیرنظامیان فلسطینی‌کی از حملات فرار می‌کنند در آنجا پناه گرفته‌اند، نیز حمله می‌کند.

مشکل تأمین سوخت

مرکز اطلاع‌رسانی فلسطین خبر داده است که درحال‌حاضر سه بیمارستان به نام‌های مجتمع پزشکی ناصر و بیمارستان صحرایی کویت و بیمارستان صحرایی هیئت پزشکی بین‌المللی در شهر خان‌یونس فعالیت می‌کنند و قادر به تأمین خدمات پزشکی مورد نیاز بیشترین جمعیت آوارگان در داخل نوار غزه نیستند. علاوه‌بر این مجتمع پزشکی ناصر و بیمارستان کویتی به‌دلیل کمبود سوخت همانند چهار مرکز بهداشتی دولتی کوچک در خطر تعطیلی هستند.

آوارگانی که به منطقه المواصی پناه برده‌اند، نگران توقف ارائه خدمات بهداشتی در مجتمع درمانی ناصر به‌عنوان بزرگ‌ترین بیمارستان در جنوب نوار غزه هستند که اکثر موارد

نگاه

پیامد یک دهه رکورذزنی گرما در کالیفرنیا

درحالی‌که کالیفرنیا با موج گرمای شدیدی دست‌وپنجه نرم می‌کند، یک گزارش جدید هزینه نگران‌کننده گرمای شدید در پرجمعیت‌ترین ایالت آمریکا را با ۴۶۰ مورد مرگ زودرس و ۷.۷ میلیارد دلار خسارت اقتصادی در دهه گذشته توصیف کرد. به‌گزارش ایسنا، سازمان بیمه کالیفرنیا اخیراً هفت رویداد گرمای شدید بین سال‌های ۲۰۱۳ و ۲۰۲۲ را مورد بررسی قرار داد و سعی کرد هزینه‌های انسانی و مالی را در سراسر این ایالت بسنجد.

براساس گزارشی که هفته گذشته با‌عنوان «تأثیر گرمای شدید بر مردم، زیرساخت‌ها و اقتصاد کالیفرنیا» منتشر شد، بدترین رویداد گرما در سال ۲۰۲۲ رخ داد که به‌تنتهایی جان ۲۰۰ نفر را گرفت و ۲.۲ میلیارد دلار خسارت اقتصادی به بار آورد. رویدادهای گرمای شدید همچنین منجر به بیش از پنج هزار مورد بستری‌شدن در بیمارستان‌ها و نزدیک به ۱۰ هزارو ۶۰۰ مراجعه به بخش اورژانس در طول دوره مطالعه برای انواع شرایط مرتبط با گرما از جمله نارسایی کلیه، بیماری‌های تنفسی، سلامت روان و سکنه شد. همچنین تلفات اقتصادی ناشی از گرما نیز در این مدت سرسام‌آور بوده است. دستمزدها و بهره‌وری ازدست‌رفته، اختلال در کشاورزی و تولید، قطع برق و آسیب‌های زیرساختی همگی به هزینه‌های ۷.۷ میلیارد دلاری منجر شده است. طبق این گزارش، قطع برق به‌ویژه در طول موج گرمای سال ۲۰۲۲ میلادی ۲۳۰ میلیون دلار خسارت اقتصادی به بار آورد.

این گزارش ادعان کرد که خسارات واقعی گرمای شدید احتمالاً بسیار بیشتر از برآوردهای اولیه است. بیمه سنتی اغلب نمی‌تواند خساراتی مانند دستمزد ازدست‌رفته کارگران و قطع برق برای ساکنان و مشاغل را پوشش دهد.

این گزارش که «اولین در نوع خود» نامیده شده است، با هدف اطلاع‌دادن به سیاست‌گذاران، دولت‌ها، مشاغل و صنعت بیمه برای توسعه استراتژی‌های انطباقی برای کاهش تهدید فزاینده گرمای شدید است. «ریکاردو لارا»، کمیسر بیمه کالیفرنیا در بیانیه‌ای با تأکید بر فوریت پرداختن به هزینه‌های پنهان سرسام‌آور رویدادهای گرمای شدید گفت: گرمای شدید یک فاجعه بی‌صدا و فزاینده است که سلامت، اقتصاد و شیوه زندگی ما را در کالیفرنیا تهدید می‌کند.

لارا در این گزارش خاطر‌نشان کرد: یکی از چالش‌های اصلی پیش‌رو، تأثیر نامتناسب گرمای شدید بر جمعیت‌های آسیب‌پذیر از جمله جوامع کم‌درآمد، افراد مسن و کارگران مشغول‌به‌کار در فضای باز است.

از مرگ‌ومیر بی‌سابقه تا میلیارد دلار خسارت

براساس این گزارش، پیامدهای نامطلوب سلامتی به‌طور نامتناسبی بر جوامع سیاه‌پوست، آسیائیتی‌تبار و بومیان آمریکا تأثیر گذاشته است و میزان مرگ‌ومیر قابل‌توجهی در میان افراد سالمند و بیماری‌های مرتبط با گرما در میان جمعیت‌های جوان وجود دارد.

درعین‌حال دمای بسیار بالا‌کار یا ورزش ایمن در بیرون از منزل را غیرممکن می‌کند، بیماری‌های قلبی و ریوی را تشدید کرده و آلودگی هوا را بدتر می‌کند. گرما به‌ویژه برای افرادی که در فضای باز کار می‌کنند و برای نوزادان و افراد مسن خطرناک است. با این‌حال هنگامی که گرما با رطوبت ترکیب شود به مراتب کشنده‌تر می‌شود.

